

Henlæggelse til Landbohøjskolen angaaer, da har denne Bestemmelse givet Anledning til megen Strid om Loven. Det forekommer mig aldeles klart, at det vil gavne saavel Forstunderviisningen som Landbohøjskolen, om Forstunderviisningen blev henlagt til denne. Det er en Uting, naar man seer hen til Forstexaminens hele Karakter, at den ikke bliver henlagt til Landbohøjskolen, naar det lader sig gjøre paa en i alle Retninger hensigtsmæssig Maade. Efter det Kjenndskab, jeg har til disse Forhold, staaer det for mig, som om det hovedsageligt er personlige Interesser og Anskuelser, som i saa lang Tid have holdt mange af de Examinere fjernt fra hverandre, som burde henlægges under Et, og er det nu saa heldigt, at Ministeren forelægger et Udkast, som i Hovedtrækkene ordner dette Forhold paa en hensigtsmæssig Maade og gjør det muligt ved Hjælp af Finantsministeren at faae noget Godt ud af Landbohøjskolen, saa troer jeg, at man bør gaae ind derpaa og hjælpe til at bringe Eenhed i alle de forskellige Forhold, som nu ere adskilte til megen Tidsspilde og Beforsning for de unge Studerende, som søge Kundskaber i de forskellige Retninger. Uden at indlade mig paa Enkelthederne vil jeg tillade mig at udtale, at jeg mere maa billige Regjeringens oprindelige Forslag end det, der nu foreligger, udarbejdet af Landstinget.

Hofensvorn: Jeg kan, hvad § 1 angaaer, henholde mig til foregaaende Talere, og navnlig finder jeg det i højeste Grad ønskeligt, at der meddeles Underviisning i det økonomiske Gartneri, hvorom Duffet ikke blot udtales af adskillige Gartnere her omkring, men ogsaa maa paatrænge sig, naar man bemærker, hvorledes Havedyrkingen i de senere Aar er gaaet tilbage her i Landet. Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvor liden finantsiel Betydning det hele Spørgsmaal har. Maaskee jeg tillige til den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Kallefen) maa bemærke, at der ikke her er Tale om at ansætte nogen Docent, men en Lærer. Naar man gennemlæser Lovforslaget, som det foreligger, og de Motiver, der i sin Tid ledsagede det, vil man see, at Udgiften er beregnet til 1000 Rbd for

en Lærer, der tillige skal have fri Bolig, som vel kan anslaaes til 100 Rbd., altsaa ialt 1100 Rbd. Paa den anden Side spares der Lønning til en Assistent, 500 Rbd., og Bolig for ham, ligesom ogsaa Udgiften til Gartnerexamen, der da falder bort, maa fradrages; hvor stor denne Udgift er, tør jeg ikke bestemt sige, men den beløber sig dog vistnok til 100 eller 150 Rbd. Vi have altsaa paa den ene Side en Udgift af 1100 Rbd. og paa den anden Side en Besparelse af 650 eller 600 Rbd.; den hele Udgiftsforøgelse vil altsaa andrage omtrent 500 Rbd., en Udgift, der vil gjøre den største Nytte, idet den vil gjøre det muligt, at endeel Kundskaber af stor Interesse ville blive almindeligere udbredte. — Naar det er yttret af flere ærede Talere, at de have Noget mod den Forstdocent, som man i Landstinget har villet sætte ind i Lovforslaget, skal jeg tilstaae, at jeg heller ikke har synderlig Tilbøjelighed til at bevilge Midlerne dertil, skjøndt ikke af de Grunde, som ere anførte; jeg har en ganske anden Grund, og det er den, at efter den hele Forstunderviisnings Bestaffenhed, saaledes som den nu er, vil det være nødvendigt snart at foretage en Forandring, som, hvis Forstunderviisningen skal holdes nogenlunde i det Spor, hvori den nu holdes, vil medføre ikke saa ubetydeligt forøgede Udgifter. Dertil kommer, at efter min Overbeviisning — jeg gaaer nemlig ud fra den Forudsætning, at Ingen vil falde paa at oprette et særegt Forstintitut — vil Veterinær- og Landbohøjskolen være det eneste rigtige og naturlige Sted for Forstunderviisningen; og jeg tvivler ikke om, at inden føie Tid vil det blive erkjendt for rigtigt at henlægge Forstunderviisningen og Forstexamen til Veterinær- og Landbohøjskolen. Da Sagen saaledes nu ikke kan blive behandlet i sin Heelhed — kunde den det, vilde det være mig kjær — finder jeg ingen Anledning til at ansætte en Forstdocent, som vel maa erkjendes at kunne virke nyttigt, men dog ikke er nødvendig, førend vi i sin Tid fride til at omorganisere hele Forstunderviisningen.

Med Hensyn til hvad der er yttret om Lovforslaget, som det oprindeligt blev indbragt, skal jeg bemærke, at ogsaa jeg finder det rigtigt og i sin Orden, at saavel Gartner- som